

JÄVNING

Historien om Allotria
Bazuka

ORD

I 1982 var der en del huse bzat i den sorte firkant på Nørrebro. Sagen drejede sig om bolignød, Københavns kommunes saneringspolitik, en verdensomspændende tilstand af krise og krig etc. I januar 1983 blev alle de bzatte huse ryddet ved en stor politiaktion, men årsagerne blev ved med at være der. Rydningerne blev taget på film, kommenteret og til slut købt af statens filmcentral. Dette hæfte, som hører til filmen skulle helst give et glimt af grundene bag bz/rydningerne. Det er ikke et forsøg på et forsvar eller retfærdiggørelse, men tværtimod en belysning af de kroge, der tilsløres af og i tiden.

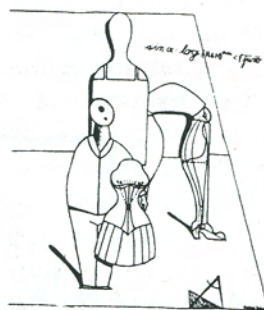

Dette hæfte er udgivet af Statens Filmcentral og udleveres gratis i forbindelse med forevisning af filmen. Oplaget er begrænset, men kopiering er tilladt.

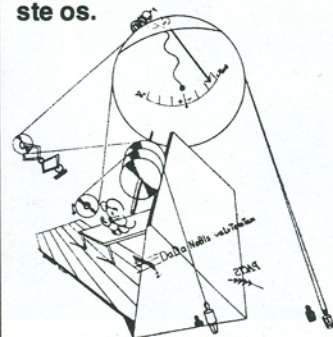
Statens Filmcentral, Vestergade 27, 1456 København K., eller Jyllandskontoret, Lundingsgade 33, 8000 Århus C.

Hæfter er skrevet, redigeret og lay-out'et af Bibber, Arapaho, Lisbeth, Schmidt. Udgivet af SFC, 1984. Trykt hos Eks-Skolens Trykkeri ApS.

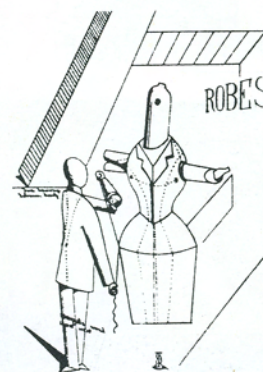
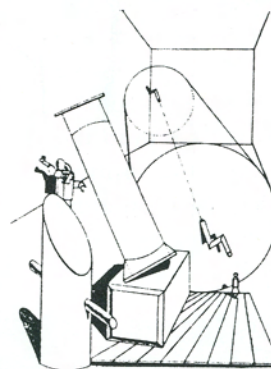
At Lære.....
At ikke-Lære??
At HVæd!!!

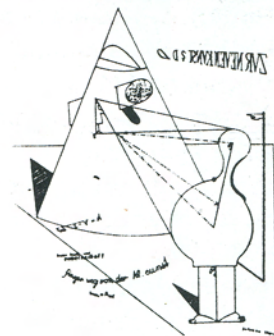
Vi bliver født på en fødegang under stærkt neonlys, og derfra starter en lang proces, hvor vi tilegner os lærdom. Vi lærer at gå på to ben, at holde på tingene, at lege med masse-produceret plasticlegetøj. Som børn bliver vi konstant beskæftiget af forældre, tanter, bedstemødre og naboer. Så bliver vi sendt i vuggestue og børnehave, hvor vi lærer at »stå op om morgenen, gå til et bestemt sted, gøre bestemte ting, spise frokost, gøre bestemte ting, komme hjem ved 3-4-5-tiden«. Som børn lærer vi af pædagoger at underordne os, lære at fumle med 4-kantede klodser, bygge tårnhøje kulisser, lege brandmænd, læge, politimand... Efter nogle år, når vi er 6-7 år gamle, blive vi proppet i skole (afhængigt af vore forældres stilling og deres ambitioner for os). Vi lærer at læse og skrive, lærer tallene at kende, lærer at underkaste os.

»At stå op, spise ostemad, gå til et bestemt sted, gøre bestemte ting, spise frokost, gøre bestemte ting, komme hjem ved 3-4-5-tiden« bliver mere og mere rodfæstet i vores krop. Gennem årene lærer vi at $1 + 1 = 2$, lærer vores verden at kende gennem bøger, der er skrevet af kvalificerede mennesker, som måske aldrig har gjort andet end at »stå op, spise ostemad, gå til et bestemt sted, gøre bestemte ting, spise frokost, gøre bestemte ting, komme hjem ved 3-4-5-tiden«. Vi lærer fysikken at kende, også tysk eller fransk, vi lærer historien at kende, specielt vores fædrelands, hvor storartede konger gang på gang har samlet nationen sammen, tvunget unge i uniformer, ført krig til højre og venstre for at udvide vort lands grænser, vi lærer slagmarkerne at kende på afstand, et helvedes virvar af skrigende heste, mænd

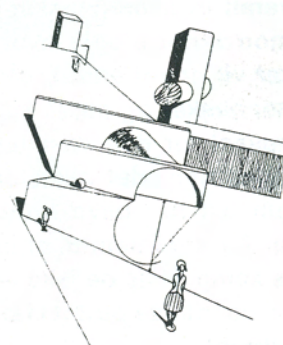

uden arme og hoved, blod, sved, skrald forsvinder i læren om den nationale ære. Vi lærer erhvervs-livet at kende, der bygger på en national samfundsorden med lydige borgere der »står op, spiser ostemadder, går til et bestemt sted, gør bestemte ting, spiser frokost, gøre bestemte ting, holder kaffepause, kommer hjem ved 3-4-5-tiden«.

Så kan I se, siden vores fødsel, gennem forældre, børnehave, skoler, gymnasium lærer vi at kende vores tids bestående orden. Lærer at underordne os det, lærer at finde os en vej, så vi også kan »stå op, spise ostemad, gå til et bestemt sted, holde kaffepause, gøre bestemte ting, spise frokost, gøre bestemte ting, holde en kaffepause til, komme hjem ved 3-4-5-tiden«.

Jeg er 27 år nu. Jeg har startet med at »stå op, spise ostemad, gå til et bestemt sted, gøre bestemte ting, spise frokost, gøre bestemte ting, komme hjem ved 3-4-5-tiden«, siden jeg var 2-3 år gammel. Jeg gik 12 år i skolen og gymnasiet, begavet og kvalificeret blev jeg stemplet af uddannelses-systemet, så åbnedes døren til universitetet. Jeg har studeret biologi, filosofi, historie, psykologi, sociologi i 3 år på to forskellige universiteter, i to forskellige verdenshjørner, i to forskellige perioder. Men jeg er holdt op med det hele, fordi der ikke er tale om at lære, men om at få bestemte ting i bestemte former og tider i bestemte steder i hovedet, der skulle give bestemte resultater. Præcis for at udvikle de erhvervsrettede videnskabelige fremskridt, der har skabt både el-guitaren og atombomben.

Når jeg sådan sidder og tænker over verden, syntes jeg at det hele virker så håbløst ulogisk.

Utrolig mange mennesker sulter – De rige, dem der ejer bl.a. fødevarerne overhælder dem med gift, hvis de mener at der er for mange, og de er bange for at priserne vil falde.

De rige lande undertrykker de fattige lande, så de kan stjæle alle deres råstoffer. De 2 supermagtblokke kører racervåbenkapløb og den ting der blir brugt flest ressourcer på verden over er militæret.

Fabrikker m.v. er ved at drukne jorden i forurening, dem der ejer dem er ligeglade, de skal bare tjene så mange penge som muligt.

Man ku' bli' ved med at nævne den ene ulogik efter den anden.

Det hele bare fordi penge-magt og den private ejendomsret er opfundet – alting drejer sig om det, alt kan gøres op i det.

Hvorfor er det sådan? Hvorfor er der så mange mennesker der syntes at det skal være sådan? Hva' får de ud af det?

Hvis alle mennesker nu syntes, at alle sku' ha' hva' de havde brug for. Det er jo ikke, fordi der ikke er nok.

Hvis penge/magt-begrebet og den private ejendomsret blev afskaffet ville det blive meget lettere og rarere.

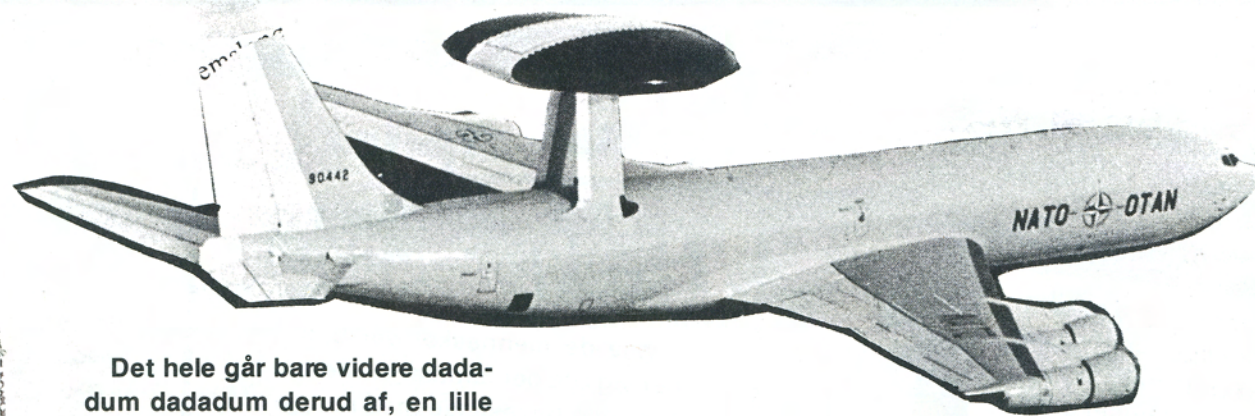
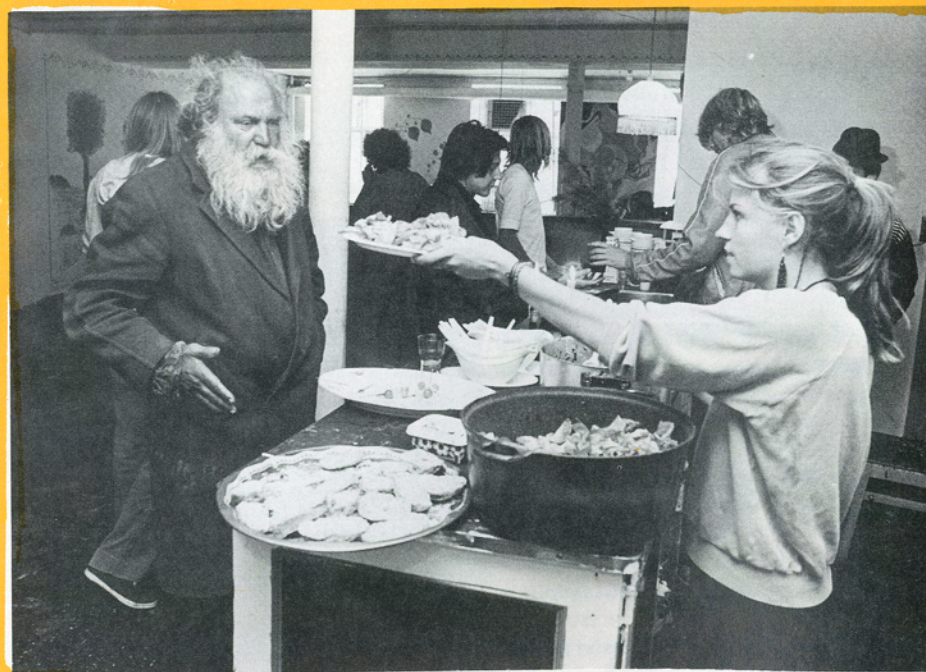
Det ville være den rene logik.

Man ku' stoppe produktionen af død og ødelæggelse, holde op med at pumpe jorden fuld af gift.

Man behøvede ikke politi og militær og hva' ved jeg, for at passe på at ingen stjål noget, som tilhørte en anden osv. Men dem der ejer noget har 10.000 undskyldninger for at det ikke kan være sådan. »Det ville jo være det rene kaos og anarki«. Hva' det så vil sige.

Overalt hvor mennesker kæmper mod denne ulogik, hvor mennesker vil noget andet, så snart de mennesker og deres kamp er en trussel for den eksisterende verdensorden, det eksisterende system, vil der blive brugt alle midler for at få dem til at opgive deres kamp. Hvis de ikke vil indordne sig, blir de puttet i fængsel eller dræbt.

Det rene ulogik!!!!

Det hele går bare videre dadadum dadadum derud af, en lille krig her, en lille atomsprængning der, et lille giftudslip, et lille oprør en lille massekrig – et lille folke-mord. Men det går da – takket være alle dem, der stadig trofast går på arbejde hver dag, og sørger for, at hjulene snurrer.

Vi har allesammen lært gennem hele vores opvækst, at vi skal blive til noget, det vil sige at skabe os de bedst mulige betingelser for at skrabe til os. Hele tiden kæmpe sig videre op i systemet, hvor der blir bedre og bedre muligheder for denne skraben til sig.

Jeg fatter ved min død ikke hvorfor folk ikke bare siger stop! Vi gider ikke mere, det eneste vi får ud af det, er mavesår og en masse ubrugelige ting. Vi har ikke engang tid til at være sammen med vores unger.

Ohiii hvis nu alle mennesker holdt op med at arbejde alle de steder der forurener, producerer våben og unyttige ting. Så ville de ikke få nogle penge, derfor holdt de op med at betale, og tog bare hvad de havde brug for – Hvis og hvis min røv var spids og fuld af remoulade.

Men det er lige det, vi har gjort, os der kalder os BZ'ere. Vi har taget et, flere huse. Vi betaler ikke for det, ku' ikke se, hvorfor vi sku', alle mennesker sku' ha' et sted at bo, uden at det kostede noget. Vi tar så meget af det, vi har brug for, som vi kan, uden at betale for det.

Jeg syntes ikke det er at stjæle, når bare man tager fra nogle, der er rige. Dem der er rige kan kun være det ved at snyde og stjæle.

Vi siger også at vi ikke vil have lønarbejde, fordi vi ikke vil være med til at få et system til at fungere som vi synes er så forkasteligt, tværtimod vil vi modarbejde det så meget vi kan. Jeg synes, det er at føle en ansvarlighed over for den jord vi lever på, og en vilje til at ændre den – Ikke at være ballademager og samfundsnasser.

Det lyder måske lidt enkelt og naivt, men tit synes jeg også at det burde være så enkelt – Ihvertfald at sige nej (hvis det var det folk ville), det blir sværere at sige hva'så? Måske er det derfor vi ikke kan finde ud af at samles i et stor NEJ.

NEJ!

UNGDOMSHUS

I København har vi også et Ungdomshus som ligger Jagtvej 69. Det er udelukkende et aktivitets-hus, der bor ingen. I huset er der en stor sal som bliver brugt til koncerter, biograf, teater og hvad der ellers kræver meget plads. Udover det er der cafe, værksted, bogbutik, møderum, fællesspisning, udstillinger, pressebureau og en hel masse andre ting. Efter lange forhandlinger med kommunen overtog vi huset i oktober 1982, men siden har vi afbrudt al kontakt med rådhuspamperne, så huset er reelt bzat nu.

Struktur-Mixtur

Alle de mennesker der befinder sig i de her rammer skaber en flydende bevægelse med mange ansigter. Der bliver spillet musik, lavet aktioner, røget fede og spillet fodbold. Vi er meget forskellige i udseende, tanker, baggrund og alder. Der dannes hele tiden grupperinger. Nogen laver blad sammen eller passer bar sammen eller er kærestes. Grupperingerne forandrer sig hele tiden og der er ikke nogen specialiseringer som ude i samfundet, hvor du kun maler eller kun passer børn. Ude i samfundet er der hele tiden kommandanter, der giver dig ordre, hele tiden er der nogen der administrerer dine kræfter, tid og ideer. I BZ administrerer vi i høj grad os selv. Den eneste overordnede funktion er fællesmødet, som mest fungerer som praktisk koordinator. Som mennesker prøver vi at lade være med at sætte os på hinanden. Vi skiller ikke politik, arbejde og privatliv, men blander de 3 ting sammen i alle forhold.

Den daglige bunke lort.

De fleste menneskers virkelighed er fjernet fra de sensationer, aviserne skriver om. Dødsannoncen er manges eneste personlige kontakt med medierne. Som BZ'er er det helt anderledes. I perioder er BZ godt stof (når der er gadekampe o.lign.), og vi bliver fotograferet, interviewet, på det nærmeste belejret. Derfor oplever vi meget tydeligt, hvordan pressen lyver og forvrænger. Vi har det så tæt inde på livet. Og det er sjældent, at vi ser begivenheder og holdninger korrekt gengivet. Selv objektive kendsgerninger bliver ændret i avisernes forsøg på at få virkeligheden til at passe til deres politiske tro.

I aviserne ser du dig og dine venner hængt ud som voldspsykopater eller stakkels sociale tilfælde. Ingen steder har menneskene ansigter. BZ bliver et begreb, og er du BZ'er bliver du kun opfattet som BZ'er og skal bruge 24 timer i døgnet til at retfærdiggøre, at du er det. Og alle diskussioner med ikke-BZ'ere ender automatisk i en diskussion om stenkast, for pressen skriver KUN om BZ'ere kontra politi. Hele resten af vores politiske praksis og meninger er uinteressante set ud fra et mediesynspunkt. Enkelte forsøg fra bl.a. »Politiken«'s side på »at komme om bag barrikaderne«, er endt i hårrejsende beskrivelser af kønssygdomme, rotter som kæledyr og solen set gennem pigtråd. Vold sælger, det ved vi, men pressens konfrontations-fiksering har også et andet formål. Vi bliver isolerede, folk bliver bange for os, vi er ikke mennesker - vi er BZ'ere og skal hamre os igennem et panser af fordomme for at kunne snakke med folk. Bevægelsen fremstår som en lukket kreds af stenkastere, som lever i en anden verden.

En sygdom som ikke har sammenhæng med resten af samfundet, og som bare skal ausradieres. Bevægelsen bliver en lukket kreds på den måde. Selvfølgelig også fordi vi har valgt anderledes end Olga i 1. g på et eller andet gymnasium. Vi får svært ved at åbne os over for andres verden, fordi vores eget tempo er enormt, og vi oplever en virkelighed, hvor samfundet afslører sin brutalitet og uretfærdighed. Men så længe vi ikke render rundt med bomber og kanoner, er modstanden på en måde symbolsk og derfor totalt afhængig af, at nyheder/information bliver videreformidlet. Jo, jeg ved godt, at der findes en alternativ presse, men dens problem er, at den aldrig når bredere ud end til sympatisør-kredsen. Vi har også skabt vores egne medier, vi har lavet piratradio, blade, aviser, løbesedler, rejst landet rundt med lysbilleder osv., osv. Men vi kan ikke via vores egne udgydelser dæmme op for den strøm af misinformation som vælter ind over folk. Vi trykker vores eget blad »Fingeren« i 850

en stak papi- var lige blev
for sent. Man rede v. Brau
egnsskaber som rick og disk
Flick-lige den den for skatt
e frem m... st... forsiki
sluset... an i de kor
uden om skatte- ville stå til r
ne. 24 timer (no
rfskningen af chsch begete
fskrede d'suden, Også andre
i g... frem m... travl Sær l
ærd... energ... bert Maschke
sig om at styd... cern... skatte
skat. Anklage... har de selv i ma
ern... uttede... ministe
aet... skulle un... der... mange af
n gen... il, og denne rer... i særde
blot... skattesvig i ria... Fischer i
se me... missionss... følgt... regi
en grundigt. Müll. Det lå ind
i. november 1981 duk- bejsområder a
neste... ænd fra skatte- s... gninger om s
gen... dighederne igen efter § 6b.
ks hovedkontor. Samt På dette tid
ontorer blev ransøgt
jorde...

under det... f... komm... A
valgs resultat til cirka 37 pr... (A
cent... stemmerne. he
kun... partier... g... frie... ko
væge... form... de... re
B... W... B... W... forme... kan
a... h... sk... på de... tradition... seks
alle... 50 procent af sten... byg
nerne. gers.
De Grønne... lede... i... For
de... st... og for... selv fi
B... n... e... at der... te mill
ligt gode resultat klart vise... ner og
retning af, at val... regerin
omv... tninger og... distance... Men
de etablerede partier, der har
vist sig at være dybt involv
ret i korruption...
Bonn

one og er nu under
if... s... i k
at... den
servative CDU

Ang for De Grøn

den... kom... valg... i den
traditionel... kons... tivt-lib
au... præge... vdt... del...
Bade... W... her... med godt
n... tioner ind... gere. ...
Den... kons... tive...
v... t... m... gs... e... minis... e... præ
ent Lothar... sagde i en
kommentar... et skanda... afslø
ingerne i for... handshovedsta
den Bonn... ring den private
Flick-koncern... formodede køb
af politiske indflydelse i de
gamle partier... givetvis har
påvirket vælgerholdningen.
Spath pegede i den forbin
delse på den lave valgdeltagel
se på kun cirka 60 procent af
val- og

eksemplarer, med et par måne
ders mellemrum. BT's rotations
presse kører på det nærmeste i
døgndrift. Så vi bliver nødt til at
gå på kompromis med os selv og
prøve at bruge pressen så godt
som muligt (BT, Berlingeren og
Jyllands Posten bliver dog boy
cotted). Vi er i et afhængigheds
forhold og pressens magt kan
derfor let blive styrende for vores
aktionsformer. I BZ bliver der tit
og længe diskuteret aktionsfor
mer: »Hvis det bliver en fredelig
aktion, skriver de ikke om det...
jamen, hvis vi tilter skriver de alli
gevel bare noget negativt...«
Fortsæt selv. Kun nogle gange er
det lykkedes os at lave genistre
ger, som er gået rent ind i hjertet
hos folk. Tunnellen f.eks. en tre
stjernet personlig, politisk og
presse-mæssig sejr. Men det er
sjældent, det lykkes. Kravet er
faktisk, at vi konstant er geniale.
Vi laver undergravende arbejde
og skal samtidig få stats/borgerli
ge medier til at omtale os posi
tivt, så vi ikke mister den sympati
vi har rundt omkring.

sex

Alle disse dejlige ting

Åh.. hvor er det dejligt at have et TV, og endnu bedre, hvis det er i farver. Det er så dejligt at sidde hele familien samlet over en verdenskamp mellem DK og England, sidde der og heppe sammen. Eller sidde en lørdag aften og se det vidunderligste program Dollars. Det er så dejligt at se al den rigdom og se disse dejlige piger vimse rundt og behage mandens ønsker. Eller video der kan man selv bestemme hvad man vil se i alle døgnets 24 timer og børnene har man fred for mens de ser motorsavsmassakren, chok og ekscoristen, og disse dejlige film, der udvider børns fantastiske fantasi.

Så findes der jo også plastic-cyklerne, så er man fri for rust, digitalure med regnemaskine, så smart. Ja det er så smart fundet på med alle disse dejlige ting, alt hvad man skal gøre er at trykke på nogle knapper. Tænk på alle disse fikse piller, der er opfundet, som f.eks. P-pillen til mænd, så behøver kvinden ikke at tænke på det, men skulle det nu alligevel ske, at de bliver gravide, så kan man spise en pille og vups, så har man aborteret på WC'et, smart ikke sandt. Så er der smarte skærme til telefonen, hvis man skal tale med en længe savnet elsker/inde og vedkommende også har skærmen, så kan man se hinan-

Så er der et komplet fuglebur der ikke griser, med en udstoppet fugl, som synger når du trykker på knappen og det lyder meget bedre end en rigtig. Eller til det lidt mere intime, f.eks. kondomer

den når man taler i telefonen. Hvor hyggeligt ikke sandt!

Eller et apparat hvor du kun skal bruge din finger der kan følgende: Trække gardiner til og fra, tænde TV'et og vandingssystemet i vindueskarmen og høreapparatet ind til børnenes værelser for at høre om de laver noget de ikke må. Så er der et smart børneværelsessæt i det totale plastic så kommer de ikke til at ødelægge noget. Hvor smart ikke sandt!

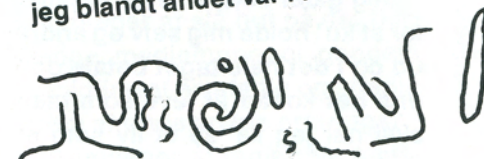
Så er der jo alle de smarte nips til hjemmet, her et par eksempler: Stearinlys der ligner burgers, pølser, pikke og kæmpe isvafles, det er jo så kedeligt med dem der er lige ret op og ned.

i forskellige farver, striber, prikker og tykkelser. En pille så du ikke behøver at være nervøs for om du får orgasme, for den øger din potens og så går det jo også lidt hurtigere at elske, dejligt ikke sandt. Det er så smart fundet på med alle disse dejlige ting, så behøver man ikke at spille sin kostbare tid, man behøver heller ikke bevæge sin krop så meget, ikke besvære sig med at gå ud i det grønne, det kan man jo bare se på TV'et. Ja det er så dejligt med alle disse ting.

Jeg kom ind i BZ-brigaden omkring efteråret 81 eller man kan sige at jeg på det tidspunkt brugte så meget tid i og omkring bevægelsen at jeg syntes at jeg ku' til-lade mig at kalde mig BZ'er.

Det var på det tidspunkt hvor vi besatte Abel Katrinesgade og hvor det så ganske velkendte lokum blev kastet mod politiet.

Min baggrund på det tidspunkt var den at jeg havde gået 10 år i skole, været medlem af DKU. Efter at have overstået skolen og en rædsom eksamen startede jeg efter sommerferien som højskole-elev på Andebølle Højskole hvor jeg blandt andet var i Polen.

Inden jeg var gået ud af skolen havde jeg boet på børnehjem i Vordingborg og havde derfor ingen kendskab til det københavnske byliv andet end hvad jeg ku' huske fra jeg boede der som 12-årig. Det betød dog ikke at jeg som sådan stod på bar bund da jeg efter et halvt år på højskole endeligt besluttede at slå mig ned i hovedstaden.

Mit arbejde i DKU som jeg for øvrigt på det tidspunkt havde taget afstand fra, havde om ikke andet lært mig at være kritisk.

BZ eller måske nærmere København som den by den er gjorde det ikke vanskeligere for mig at bevare den holdning og at udvikle mig med den.

København har simpelt hen alle de ting der kræves for at en bevægelse som BZ ku' opstå og udvikles. Arbejdsløsheden virker her langt stærkere end i provinsen fordi der simpelthen er flere arbejdsløse, lediggang betyder fritid, og fritid skal bruges på en eller anden måde, og her er København også førende i hvert tilfælde når det gælder ting som værtshuse gågader og gadehjørner. Ting som ikke kræver andet end at man kan holde dem ud. Jeg ku' ikke og da jeg ikke var den eneste var der god grobund for at samle sig om at skabe noget sådan.

Den socialdemokratiske saneringspolitik var da nået ud over skrivebordet (hvor underligt det end lyder) og man var påbegyndt en kraftig sanering med Nørrebro som udgangspunkt. Det betød at en masse huse pludseligt stod tomme.

Hvilken mulighed for endelig at få lov til at være sig selv, male vægge i de farver man syntes, spille høj musik uden forældre som blandede sig, og at bo på en måde hvor man ikke behøver at gå på værtshus for at komme til at tale med andre. Vi siger mange tak til de socialdemokratiske pampere på Christiansborg og Rådhuset.

Det kan måske virke skræmmende på jer, og måske synes I også vi er nogle idioter når I som folk i almindelighed kun kender til BZ fra hvad I hører og læser i medierne, men I skal vide at de oplysninger I får kommer fra folk der faktisk ingen viden har om hvordan vi egentlig lever. De ser os kun når vi på en eller anden måde er blevet konfronteret med politi og politikere.

Men vores verden er selvfølgelig meget større end det.

Hvis det ikke var andet end kampen mod systemet vi havde til fælles ville bevægelsen for længst være gået i sig selv. Det vi ønsker er netop ikke at slås mod en overmagt vi ved vi ikke kan klare i længden. Men vi har efterhånden lært at være arbejdsløse for os er det ikke længere en trussel. Men nærmere en udfordring til at beskæftige sig selv (male, lave sng, spille musik).

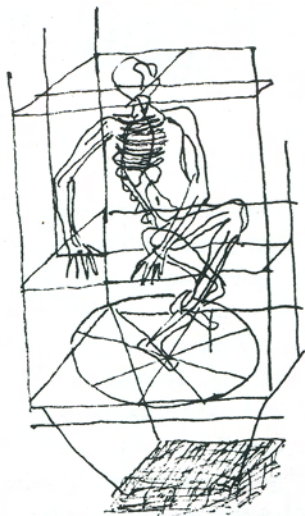

FR I H E D

BZ har altså fra at være en bevægelse som hovedsageligt beskæftigede sig med at kæmpe mod systemet udviklet sig til en hel livsstil. Så forskellig fra jeres at det vil være jer umuligt at forstå, så længe I betragter den ud fra det miljø I befinder jer i.

I har sikkert lige som jeg altid lært at det rigtigste er at være en god borger. Og at det vil sige, at have et arbejde, gifte sig, få børn, passe sit job. Ikke gøre noget som på en eller anden måde kan virke anstødende på andre. Det kan også tit virke som om man ingen anden mulighed har end at indordne sig efter det.

en menneskepligt

Hvor tit hører man ikke folk, gamle som unge, sige at de faktisk hader deres arbejde, det er forfærdeligt siger nogen af dem. At stå tidligt op hver morgen, fare gennem byen for at nå derhen til tiden og så komme hjem og gå i seng dels fordi man er for træt til andet og dels fordi man jo skal op igen næste dag.

Det er løgn et sådant liv er det eneste rigtige.

Det kan selvfølgelig virke betryggende at gøre som alle andre. Ingen kigger efter en på gaden fordi man ser anderledes ud eller bebrejder en at man ikke gør som de, lever et normalt liv. Men se jer omkring og se hvad dette såkaldte normale liv også fører med sig.

Gå ud og kig i jeres medicinskab derhjemme og se om der ikke skulle være mindst et glas nervepiller; om jeres forældre ikke sidder og ryster på hænderne når de drikker kaffe, om jeres forældres lykkelige ægteskab egentlig er så lykkeligt som man siger. Mange af jer vil, hvis I lægger mærke til de ting opdage at de faktisk eksisterer og så vil I sandsynligvis med det samme få en følelse af at jeres familie faktisk ikke er så »normal« som I håbede og troede. Men det er løgn. Hovedparten af danske hjem ser sådan ud.

Hovedparten af de hjem I kommer fra er langt mere et helvede end det gode normale det gir udtryk for at være, og det er sgu da klart.

TANKE TUMULT

Radikaliseringen af vores tanker skyldes til dels reaktionen.

Når der begynder at være uro et eller andet sted i systemet (bzeller) retter hele systemet sin interesse mod ballademagerne og lægger en strategi for hvordan de bedst kan bekæmpe os. Og de har midlerne til at holde ro og orden. De har opbygget et net af politi, fængsler, presse, som snører sig sammen om dig. Derfor er husbzer-kampen hurtigt blevet en bred kamp uden endelige mål mod saneringspolitik, militarisme, galeanstalter, statspædagogik, forurening og for bilerne ud af byen, et bedre sexliv, mange ungdomshuse og ingen burhøns.

Jeg kommer selv fra sådan et hjem. En mor som er tidligere alkoholiker, arbejdsløs, ikke syntes hun slog til over for mig osv., osv.

Der er derfor jeg med flere stadig synes der er noget at kæmpe for selvom vi har fået et ungdomshus og selvom det stadig er umuligt at vinde et slag med politiet. Det er også derfor jeg ikke gider at stå i kø ved arbejdsformidlingen for at få job, fordi jeg ikke gider leve i det helvede der bliver kaldt det normale liv.

Jeg gider ikke æde nervepiller for at ku' holde mig selv og andre ud og i det hele taget betale den pris det koster at leve som man skal når jeg ka' se et liv som er bedre.

Radikaliseringen er ikke bare statens skyld.

Omkring de bzatte huse er der et levende miljø, en flerfarvet blanding af politik og kultur. Der opstår ideer mellem folk, som bliver diskuteret og udviklet. Vi bor mange sammen i de bzatte huse. (I Ryesgade 58 bor der i øjeblikket ca. 70 mennesker). Foruden at folk spiser og sover der, det som normalt kaldes at bo, sker der en masse andre ting. I nogle huse har der været værksteder, i andre cafeer eller musiksteder. I Bazooka havde vi en boligformidling og sådan prøver vi at give husene en udadvendt funktion som også folk udefra kan have glæde af. Det gør også huset stærkere i en rydningssituation hvis mange folk kender og støtter det.

HVAD ER DOK-FILM?

Det er et produktionskollektiv, som fødtes ud af ruinerne fra Filminstituttets Workshop. Den blev lukket af Folketinget på Erhardt Jacobsens foranledning i 1974.

Solvognens »Julemandsfilm« var dråben, der fik de borgerliges pokaler til at flyde over.

Siden har vi lavet ca. 22 film, bl.a. »Byggerfilmen« og »Orden hersker i Danmark«, som er en såkaldt Danmarks-film.

Vi forsøger at slå hul på det borgerlige mediemonopol gennem formidling af en stadig og stædig strøm af undertrykte erfaringer.

Vi forsøger at registrere statsmagtens og de økonomiske magthaveres overgreb i dagligdagen.

Vi forsøger at få en handlingsfremmende bevidsthed frem. (se også: Uprofessionelle billeder - Informations forlag, red. Erik Thygesen).

»Direkte afsky« er produceret ud fra denne målsætning og på de betingelser, der nu engang hersker i filmbranchen. Har du penge, så kan du få... Den er optaget med 12 ruller S-8 mm, 5 min. video og 8 ruller 16 mm omvendefilm. Det meste er optaget på 2 dage og een nat. Da vi så sad med materialet, handlede det om at få den ud så hurtigt som muligt, og penge havde vi ingen af.

Vi affilmede derfor al materialet med et videokamera og redigerede det hele i video.

Billederne blev først klippet. Dernæst så Mette og Bibber fra BZ billederne igennem og indtalte samtidig deres oplevelser på båndet. Der er stort set ingen klip i lyden. Dernæst satte vi musik på det hele.

Denne første videoudgave har cirkuleret i næsten 2 år, indtil det blev muligt at udnytte grundmaterialet med de penge, vi nu har fået fra Statens Filmcentral.

S-8 billederne fra kollektiverne er blevet overført til video og dernæst til 16 mm. Billederne fra nat-ten mellem rydningen af Allotria og Bazuka er videooptagelser overført til 16 mm.

Franco Invernizzi

OM FILMEN
»Direkte afsky«
16 mm. farve - 20 min.
Produktion: DOK-FILM
S-8 kamera: Bent Stålhøj
16 mm kamera: Franco Invernizzi
Lyd: Jes Bonde
Klip: DOK-FILM
Musik: Lars Nielsen
Indtaling: Mette og Bibber
Video/16 mm-overførsel samt lab. arbejde: Teknisk Film Lab. A/S.
Udlejning: Statens Filmcentral.

